

קמז:

כל הבשר פרק שמיני חולין

עין משפט
גון מצוה

קיד א מיי פיד מלי
מחלת אסורה
הל י עי פיע שם הל
טו וכשנת שם נכתיב:
קמז ב מיי פיד שם הל
י עי פיע שם הל
ייד טו פיע י
מתיב:
קמז ג מיי פיע שם
הלטי טופס יידי
סי פל ספי ק:

חיישינן שמה ינק מן הטמאה. לא קיימא לן הכי דהלכה כשמואל
דמשני ממתינין בשנייה אחריתא ולטו מעמידין בקנת
עגלים שאלו לוקחים מן העובדי כוכבים ולא חיישינן שמה ינק מן
הטמאה: **הדא** קתני: תימה מאי קא משמע לן דקנת עובד
כוכבים נבלה הא שמעינן מפרכי
קמא נמתינין וילא הוא ליה למיתי
הכל אלף קנת עובד כוכבים אסורה:
ומי אמר שמואל הכי. נבלה הכי
הוא מני למיפך ממתנינין
על שמואל אלף הא עדיפא ליה
דמדמפרש שמואל ממתינין אלמא
כפר כותס: **כאן** אחר הורה.
ולפי זה שריא קנת נבלה אלף
עכשו נהגו העולם הדבר לאיסור
ואין להקל ליקח קנת עובד כוכבים
וגדיענד מותר דלפילו למחלה שרי
היכא דידעינן שלא נמלחה בעורה אס
לא שמוער הדבר הואיל והחזיקו
בו איסור ומיהו היכא דנמלחה
הקנה בעורה אסורה ודאי משום
בשר נחלב: **הכי** נרשינן ברוב
ספרים והלמחא אין מעמידין בעור
קנת נבלה אלף מעמידין בקנת נבלה
ובקנת שמיטת עובד כוכבים ובקנת
כשרה שניקה מן הערפה וכי
קנת טרפה שניקה מן הכשרה מ"ט
חלב המכונס בה פירשא בעלמא הוא
ולכאורה לגירסא זו קשיא ממתי
דמנא כשרה שניקה מן הערפה
קנתה אסורה וכן נרימא לעיל
בפירקין (דף קט:) קנה ששלה
נחלבה אסורה ואומר ר"ת דהני מילי
חלב לולל שנתוך הקנה דלא חשבו
פירשא חלב הקרום שנתוך הקנה
חשוב פירשא ואותו הקרום לפי דבריו
אפילו נמלח נתוך הקנה מותר:
אמר

אם יש בנותן מעם הרי זו אסורה כשרה
שינקה מן הטרפה קתנה אסורה טרפה
שינקה מן הכשרה קתנה מותרת מפני שכונס
במעוה: **גמ'** אמו קבת עובד כוכבים לאו
נבלה היא אמר רב הונא הכא בלוקח גדי
מן העובד כוכבים עסקינן וחיישינן שמה
ינק מן הטרפה ומי חיישינן שמה ינק מן
הטרפה? ומהנין לוקחים ביצים מן העובדי
כוכבים ואין חוששינן לא משום נבלה ולא
משום טרפה אלא אימא חיישינן שמה ינק
מן הטמאה ומאי שנא טרפה דלא חיישינן
ומאי שנא טמאה דחיישינן טרפה לא שכיחא
טמאה שכיחא אי שכיחא אפילו גבי דידן
ניחוש אנן דברדלינן בנייהו וכו' חזינן להו
מפרשינן להו לא גזרו רבנן אינהו דלא
ברילי מונייהו וכי חזו להו לא מפרשי להו
גזרו בהו רבנן וישמואל אמר חדא קתני קבת
שחיטת עובד כוכבים נבלה ומי אמר שמואל
הכי והאמר שמואל מ"ט מפני מה אסרו גבינת
העובדי כוכבים מפני שמעמידין אותה בעור
קנת נבלה הא קבה גופה שריא לא קשיא
כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה: כשרה
שינקה מן הטרפה [וכו']: והא קתני רישא
קנת עובד כוכבים ושל נבלה הרי זו אסורה
אמר רב חסדא רישא נראה כאוכל נבלות
הכא איכא שחיטה א"ל רבא ולא כל דכן הוא
ומה נבלה דמאיסה דאי שרית ליה קתנה לא
אתי למיכל מינה אמרת לא טרפה שחוטה
דאי שרית אתי למיכל מינה לא כ"ש אלא אמר רבי יוחנן
לא קשיא כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה וזוה ממקומה
אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מעמידין בקנת נבלות ואין
מעמידין בקנת שחיטת עובד כוכבים אמר לפניו רבי שמעון בר אבא כמאן
כרבי אליעזר דאמר סתם מחשבת עובד כוכבים" לעבודת כוכבים א"ל ואלא
כמאן כי אבא רב שמואל בר רב יצחק אמר רבי יוחנן מעמידין אין בקנת
נבלה בין קתנה שחיטת עובד כוכבים שלא חושש לדבריו רבי אליעזר
והלכתא אין מעמידין בעור קנת נבלה אבל מעמידין בקנת נבלה ובקנת
שחיטת עובד כוכבים (ובקנת כשרה שינקה מן הטרפה וכ"ש בקנת
טרפה שינקה מן הכשרה מ"ט חלב המכונס בה פירשא בעלמא הוא):
מתני' חומר בחלב מברם וחומר בדם מבחלב חומר בחלב שהחלב
מועלין

מסורת הש"ס
(א) וילא וימתינן (ב) עיל
טנ: וימתינן פירי היחל,
(ג) וילא להי (ד) שם,
(ה) ולעיל לג: ימות ל,
ימתינן (ו) לעיל יג: לח:
(ז) וימתינן פירי לג: עישא,
(ח) וימתינן נכרי: (ט) לפי
פירש"י ל"ב כל על עד
פירש"י נמלח הוא דהא
ס"ל דחלב גמור הוא
ולא פירש"י רש"ל וימתינן
(פ) ולעיל קמז: (ק) וילא
דקמז: (ר) כתיב: נכרי,
(ל) ולעיל דף י"א.

גמין הש"ס

רש"י ד"ח הרי זה ובר הות
ליה בין בטינו: עי לעיל
דף לג ע"ב תרי"ג שאני:
תרי"ג ופי ובר בלאו הכי
ובי: עי מחזיקי נה ע"ב
תרי"ג תמנתי תימות דף ט
ע"ב תרי"ג ובר ולקמן קמא
ע"ב תרי"ג ומי:

מוסף רש"י

שמעמידין אותה בעור
קנת נבלה. ישר לאו
פירש"י הוא איסור ענין
דל.

שיטה מקובצת

חומר בחלב מברם. עי
תרי"ג מנחת עד ע"ב:

הוא ליה נתן טעם בר נתן טעם
ורחוקות זו מוז כרחוק מורח מעברד
מהאי טעמא דדיגיס שעלו בקערה
אע"פ שעלו חת טעמה עדיין היתר
גמור הן לאוכלן וכשנא לאוכלן כמות
למה אמה אוסר עליו מפני טעם
בשר שלה הוא טעם שכן לאו טעם
הוא שהרי לא כל מן הממש אלף
מניט אחר חלב חלב הממלח בבשר
משנתנו טעם זה בזה נעשו שניהם
איסור דקיימא לן (לעיל דף קח.)
חמיכה עלמה נעשית נבלה וכל טעם
היולא עוד מן החלב בין טעם חלב
שבו בין טעם בשר שבו הכל איסור
לפי שכולה נבלה וכשמערבד חלב
זה עם חלב הנבזיות ה' הוא ליה ומי
במינו חלב נבלה בחלב היתר אבן
פסקי חמיכה עלמה נעשית נבלה
ואוקרת כל החמיכות טולן ולא אמרינן
נתן טעם בר נתן טעם הוא מפני
שאף טעם חלב שבו שהיה מחמלה
נעשה כולו נבלה וכן הלכה כרז וגם
פסקי נפסחים (דף טו:) הלכה דמינן
במינו ככל שהוא ולמי הייתי נהג
היתר עד הנה ונלמד שלא יתנו זה
חלב אחר ויבשה הייתי בכך שהייתי
סבור דלאמרינן בע"ז (דף טו:)
גבי קנת עולה כהן שדעמו יפה
שורפה מיה שמע מינה פירשא בעלמא
היא ולא מיתסרא ולא היא חלב גמור
הוא מדמתא נמתינינן כשרה שניקה
מן הטרפה קתנה אסורה שמע מינה
חלב הוא ומינא נמי וקנה ששלה
נחלבה אסורה וקנת עולה דשריא
משום דלאו גופה היא אלף שניקתו
מאלמו והיה ליה כנוס במעיה כנחון
בקערה ומותר (כדנתיא טרפה שניקה
מן הכשרה קתנה מותרת מפני
שכנוס במעיה דמיימי ראיא במסכת
ע"ז (לג:) מינה דליסורי הנאה שרי
פירש"יהו וגבי עגלי עבודת כוכבים

דאיסור פירשייהו מדקתני (שם טו:) קנת עגלי עבודת כוכבים אסירא לאו משום דקנה פירשא חשיב לה לענין עיכול דמיהו כפירש"א למפקע שם חלב
מינה אלף הכי מיימי ראייה מינה מדלפק קנת עבודת כוכבים ש"מ פירשא אסור דהא קתנה נמי לאו גופה היא ומיתסר משום דניחא ליה
ננפח כשהנמה נראה שמנה ויפה לעבודה וזה וזה לשאר הפרש ומדשרי לה גבי עולה ש"מ לא מיתסר אלף גופה אלף פירשא שרי
כי האי ויגוף דלון קדושה חלה אלף על הראוי ממנה למצות מידי דהו אסור של עולה שהוא מתחלק לכהנים כן מלמא בנימוקי רבינו
שלמה זכרי מאיר: **גמ'** בלוקח גדי מן העובד כוכבים. ושחטו קרי ליה קנת עובד כוכבים ואסורה: חיישינן שמה ינק. חלב זה מן
הטרפה: לא משום נבלות. שמה נמלח בתרנגולת נבלה: ולא משום טרפה. שמה מעוף טרפה היא דאמרינן באלו טרפות
(לעיל דף נח.) ומודים בבית טרפה שאסורה: גבי דידן. גדיים שלנו ממי תהא אסורה קתנן משום דחיישינן שמה ינק חלב זה מן
(הטמאה) בהמה טמאה: **חדא קתני**. משום דשל נבלה היא חסר לה: **ומי אמר שמואל**. קנת נבלה אסורה אלמא כגופה דמי:
והאמר שמואל. במסכת ע"ז מפני שמעמידין אותה בעור קנת נבלה הא קנה דלוקח הא קנה חזרה וקתנא משנתיה זאת מביין
קודם חזרה כו'. בפרק אין מעמידין (ע"ז דף טו:) שאל רבי ישמעאל את רבי יהושע מפני מה אסורין גבינות העובדי כוכבים אמר לו
מפני שמעמידין אותה בקנת נבלה כלומר בחלב הקרום שבה אמר לו והלא קנת העולה חמורה מקנת נבלה ואמרו כל כהן
שדעמו יפה שורפה מיה אמר לו מפני שמעמידין אותה בקנת עגלי עבודה וזה אלמא חור בו מקנת נבלה משום דלאו גופה
היא ואסורה משום עבודה וזה דלפילו פירשא לידה אסור כדמפרש התם (ע"ז לד:) משום דניחא ליה ננפחיה הלכך משנתיה זאת נשנית
קודם חזרה ומשום הכי אמר רבי אבהו דלוקח הא קנה חזרה וקתנא משנתיה זאת מביין
שנשנית אף על פי שחזר בו לא זה ממקומה ולא שילקוה ולא אמרו שלא לשתיה עוד: **והא קתני רישא קנת נבלה**
אסורה. והדר קתני קנת טרפה מותרת דקתני טרפה שניקה מן הכשרה קתנה מותרת: **איכא שחיטה**. ולא
מחזיקה כולי האי כנבלה ואיסור אין כאן לא צו ולא צו דקתני מפני שכנוס במעיה נאסף הוא במעיה מן הארסי ולא
משל עלמה: **משנה הראשונה**. קודם חזרה נשנית וכיון שנשנית לא זה ממקומה וחזרו ושנו אחרונה להיתר: **מחשבת עובד כוכבים**
לעבודה כוכבים. הלכך אף על גב דלאו גופה הוא מיתסר מפרישית דלפילו פירשא מיתסר משום דניחא ליה בנימוקיה:
ואלא כמאן כלומר לא הורכת לשאל: **מעמידין בין בקנת נבלה כו'**. דלאו מגופה הוא אלף כנוס במעיה: